

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Дрогобич

УЗАГАЛЬНЕННЯ ТЕОРЕМИ ВАЛІРОНА ПРО НАЛЕЖНІСТЬ КАНОНІЧНИХ ДОБУТКІВ ДО КЛАСУ ЗБІЖНОСТІ

У термінах тейлорових коефіцієнтів і розподілу нулів описано клас канонічних добутків f роду $p \in \mathbb{Z}_+$, означений збіжністю інтегралу $\int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr$, де ω – додатна на $(-\infty, +\infty)$ функція така, що $p < \varrho_1 \leq \omega(r) \leq \varrho_2 < p + 1$ і $r\omega'(r) \ln r \rightarrow 0$, $r_0 \leq r \rightarrow +\infty$.

In terms of the Taylor coefficients and the zeros distribution a class of canonical products f of genus $p \in \mathbb{Z}_+$ defined by the convergence of the integral $\int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr$ is described, where ω is a positive on $(-\infty, +\infty)$ function such that $p < \varrho_1 \leq \omega(r) \leq \varrho_2 < p + 1$ and $r\omega'(r) \ln r \rightarrow 0$, $r_0 \leq r \rightarrow +\infty$.

1. Вступ. Для цілої функції f з нулями $z_k \neq 0$ введемо позначення: $M_f(r) = \max\{|f(z)| : |z| = r\}$, $\varrho = \overline{\lim}_{r \rightarrow +\infty} \frac{\ln \ln M_f(r)}{\ln r}$ – порядок функції f , $\tau = \overline{\lim}_{r \rightarrow +\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^\varrho}$ – її тип.

Зв'язок між зростанням $M_f(r)$, розподілом нулів z_k та спаданням коефіцієнтів a_n в термінах порядку і типу добре відомий (див., наприклад, [1]). У випадку, коли $\tau = 0$, Ж. Валірон [2] увів клас збіжності, який

визначається умовою $\int_1^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^{\varrho+1}} dr < +\infty$,

і показав, що якщо функція (1) належить до класу збіжності, то $\sum_{n=1}^{+\infty} |a_n|^{\varrho/n} < +\infty$ і $\sum_{k=1}^{\infty} |z_k|^{-\varrho} < +\infty$. Якщо $|a_n/a_{n+1}| \nearrow +\infty$, то

умова $\sum_{n=1}^{\infty} |a_n|^{\varrho/n} < +\infty$ є достатньою [3] для

належності f до класу збіжності, а якщо ϱ – неціле число, то і умова $\sum_{k=1}^{\infty} |z_k|^{-\varrho} < +\infty$

є достатньою [4] для належності f до класу збіжності (зауважимо, що при нецілому ϱ за теоремою Адамара про зображення цілої функції задача зводиться до питання належності до класу збіжності канонічних добутків). Отже, нехай $p \in \mathbb{Z}_+$, $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{|z_k|^p} =$

$+\infty$ і $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{|z_k|^{p+1}} < +\infty$, а

$$f(z) = \prod_{n=1}^{\infty} E\left(\frac{z}{z_n}, p\right) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n \quad (a_0 = 1) \quad (1)$$

– канонічний добуток роду p , де $E(z, p)$ – первинний множник Вейерштраса. У випадку, коли $p = 0$, зв'язок між зростанням $\ln M_f(r)$, спаданням коефіцієнтів a_n та розподілом нулів z_n в термінах класу збіжності, який визначений збіжністю інтегралу $\int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{l(r)} dr$, де l – додатна неперервна неспадна на $[r_0, +\infty)$ функція така, що $l(r)/r \nearrow +\infty$ ($r \rightarrow +\infty$), вивчено в [5]. Тут ми розглянемо випадок довільного p , а клас збіжності означимо умовою

$$\int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr < +\infty, \quad (2)$$

де ω – певна додатна функція. Для $\omega(r) \equiv \varrho$ звідси отримуємо означення валіронового класу збіжності.

Нашою метою є доведення двох таких теорем.

Теорема 1. *Нехай неперервно диференційована на $[r_0, +\infty)$ функція ω така, що $p < \varrho_1 \leq \omega(r) \leq \varrho_2 < p + 1$ і $r\omega'(r) \ln r \rightarrow$*

$0, r_0 \leq r \rightarrow +\infty$. Тоді для того, щоб для функції (1) справджувалась умова (2), необхідно, а у випадку, коли $|a_n/a_{n+1}| \nearrow +\infty (n \rightarrow \infty)$, і досить, щоб

$$\sum_{n=n_0}^{\infty} \left(\sqrt[n]{|a_n|} \right)^{\omega(1/\sqrt[n]{|a_n|})} < +\infty. \quad (3)$$

Теорема 2 Нехай функція ω така, як у теоремі 1. Тоді для того, щоб для функції (1) справджувалась умова (2), необхідно і досить, щоб

$$\sum_{n=n_0}^{\infty} \frac{1}{|z_n|^{\omega(|z_n|)}} < +\infty. \quad (4)$$

2. Доведення теорем. Будемо використувати таку лему з [5].

Лема. Нехай $0 = \lambda_0 < \lambda_n \uparrow +\infty (n \rightarrow \infty)$, ряд Діріхле

$$F(s) = \sum_{n_0}^{\infty} a_n \exp\{s\lambda_n\}, \quad s = \sigma + it, \quad (5)$$

є цілим і $\mu(\sigma, F) = \max\{|a_n| \exp\{\sigma\lambda_n\} : n \geq 0\}$ – його максимальний член. Припустимо, що додатна неперервна на $[\sigma_0, +\infty)$ функція β така, що $\int_{\sigma_0}^{\infty} \frac{\sigma d\sigma}{\beta(\sigma)} < +\infty$. Тоді рівносильними є наступні три твердження:

- a) $\int_{\sigma_0}^{\infty} \frac{\ln \mu(\sigma, F)}{\beta(\sigma)} d\sigma < +\infty$;
- б) $\sum_{n=n_0}^{\infty} (\lambda_n - \lambda_{n-1}) B\left(\frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{a_n^0}\right) < +\infty$;
- в) $\sum_{n=n_0}^{\infty} (\lambda_n - \lambda_{n-1}) B(\chi_{n-1}^0) < +\infty$,

де $B(x) = \int_x^{\infty} \frac{\sigma-x}{\beta(\sigma)} d\sigma$, a_n^0 – коефіцієнти мажоранти Ньютона ряду Діріхле (5), а $\chi_n^0 = (\ln a_n^0 - \ln a_{n+1}^0)/(\lambda_{n+1} - \lambda_n)$.

Доведемо теорему 1. Для цього в ряді (1) зробимо заміну $z = e^s$. Отримаємо ряд (2) з $\lambda_n = n$, для якого $\mu(\ln r, F) = \mu_f(r)$, де $\mu_f(r) = \max\{|a_n| r^n : n \geq 0\}$ – максимальний член ряду (1). За теоремою Бореля $\ln M_f(r) \sim \ln \mu_f(r)$ при $r \rightarrow +\infty$. Тому (2) виконується тоді і тільки

тоді, коли $\int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln \mu_f(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr < +\infty$, тобто, коли

$$\int_{\sigma_0}^{\infty} \frac{\ln \mu(\sigma, F)}{\exp\{\sigma\omega(e^\sigma)\}} d\sigma < +\infty.$$

За лемою останнє співвідношення справджується тоді і тільки тоді, коли виконується умова б) з $\lambda_n = n$ і

$$B(x) = \int_x^{\infty} \frac{\sigma-x}{\exp\{\sigma\omega(e^\sigma)\}} d\sigma.$$

Але, завдяки умовам теорем 1, накладеним на функцію ω ,

$$B(x) = \int_x^{\infty} \frac{(\sigma-x)d(-\exp\{-\sigma\omega(e^\sigma)\})}{\omega(e^\sigma) + \sigma\omega(e^\sigma)e^\sigma} d\sigma \asymp$$

$$\asymp \int_x^{\infty} (\sigma-x)d(-\exp\{-\sigma\omega(e^\sigma)\}) =$$

$$= \int_x^{\infty} \exp\{-\sigma\omega(e^\sigma)\} d\sigma \sim \frac{\exp\{-x\omega(e^x)\}}{\omega(e^x)} \asymp$$

$$\asymp \exp\{-x\omega(e^x)\}, \quad x \rightarrow +\infty. \quad (6)$$

Тому (2) виконується тоді і тільки тоді, коли $\sum_{n=n_0}^{\infty} \exp\left\{-\frac{1}{n} \ln \frac{1}{a_n^0} \omega\left(\exp\left\{-\frac{1}{n} \ln \frac{1}{a_n^0}\right\}\right)\right\} < +\infty$, де a_n^0 – коефіцієнти мажоранти Ньютона ряду (1). Оскільки $|a_n| \leq a_n^0$ для кожного ряду (1) і $|a_n| = a_n^0$ у випадку, коли $|a_n/a_{n+1}| \nearrow +\infty (n \rightarrow +\infty)$, то з огляду на зростання функції $\exp\{\sigma\omega(e^\sigma)\}$ звідси легко отримуємо правильність теорем 1.

Доведемо тепер теорему 2. Нехай $n(t) = \sum_{|z_n| \leq t} 1$ – лічильна функція послідовності (z_n)

і $N(r) = \int_0^r n(t) d \ln t$ – неванліннова лічильна функція. Тоді [5] $N(r) = \ln \mu(\ln r, F^*)$,

де $F^*(s) = \sum_{n=1}^{\infty} \left(\prod_{k=1}^n \frac{1}{|z_k|} \right) e^{sn}$ – цілий ряд Діріхле. Оскільки для цього ряду $\chi_n^0 = \ln |z_{n+1}| \nearrow +\infty, n \rightarrow \infty$, то за лемою для

того, щоб $\int_{\sigma_0}^{\infty} \frac{\ln \mu(\sigma, F^*)}{\beta(\sigma)} d\sigma < +\infty$, необхідно

і досить, щоб $\sum_{n=n_0}^{\infty} B(\ln |z_n|) < +\infty$. Звідси з $\beta(\sigma) = \exp\{\sigma\omega(e^\sigma)\}$ з огляду на (6)

впливає: для того, щоб

$$\int_{r_0}^{\infty} \frac{N(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr < +\infty, \quad (7)$$

необхідно і досить, щоб виконувалось співвідношення (4).

Отже, залишилось показати, що співвідношення (2) і (7) рівносильні.

З нерівності Йенсена $N(r) \leq \ln M_f(r)$ бачимо, що з (2) випливає (7).

З іншого боку [1, с. 22], $\ln M_f(r) \leq k_p r^p \left(\int_0^r \frac{n(t)}{t^{p+1}} dt + r \int_r^{\infty} \frac{n(t)}{t^{p+2}} dt \right)$, де k_p — додатна стала, залежна тільки від p . Звідси

$$\begin{aligned} \ln M_f(r) &\leq k_p r^p \left(\int_0^r \frac{dN(t)}{t^p} + r \int_r^{\infty} \frac{dN(t)}{t^{p+1}} \right) = \\ &= k_p r^p \left(p \int_0^r \frac{N(t)}{t^{p+1}} dt + (p+1)r \int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{p+2}} dt \right), \\ \int_{r_0}^{\infty} \frac{\ln M_f(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr &\leq p k_p \int_{r_0}^{\infty} \frac{dr}{r^{\omega(r)+1-p}} \int_0^r \frac{N(t)}{t^{p+1}} dt + \\ &+ (p+1) k_p \int_{r_0}^{\infty} \frac{dr}{r^{\omega(r)-p}} \int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{p+2}} dt. \quad (8) \end{aligned}$$

Але

$$\begin{aligned} \int_{r_0}^{\infty} \frac{dr}{r^{\omega(r)+1-p}} \int_0^r \frac{N(t)}{t^{p+1}} dt &= \\ = \int_{r_0}^{\infty} \frac{d(-r^{p-\omega(r)})}{\omega(r) - p - r\omega'(r) \ln r} \int_0^r \frac{N(t)}{t^{p+1}} dt \end{aligned}$$

і, оскільки $\omega(r) - p - r\omega'(r) \ln r \geq \varrho_1 - p + o(1)$, $r \rightarrow +\infty$, а

$$\int_{r_0}^{\infty} \int_0^r \frac{N(t)}{t^{p+1}} dt d(-r^{p-\omega(r)}) \leq K + \int_{r_0}^{\infty} \frac{N(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr,$$

$$K = \text{const} > 0,$$

то перший інтеграл у правій частині (8) є збіжним.

Подібно, збіжність другого інтеграла у правій частині (8) зводиться до збіжності інтеграла $\int_{r_0}^{\infty} \int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{p+2}} dt d(r^{p+1-\omega(r)}) = r^{p+1-\omega(r)} \int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{p+2}} dt \Big|_{r_0}^{\infty} + \int_{r_0}^{\infty} \frac{N(r)}{r^{\omega(r)+1}} dr$, і для завершення доведення теореми 2 досить показати, що

$$r^{p+1-\omega(r)} \int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{p+2}} dt \rightarrow 0, \quad r \rightarrow +\infty. \quad (9)$$

Але з умови (7) для будь-якого $\epsilon > 0$ і всіх досить великих r , використовуючи правило Лопіталя, маємо $\int_r^{\infty} \frac{N(t)}{t^{\omega(r)+1}} dt \geq N(r) \int_r^{\infty} \frac{dt}{t^{\omega(r)+1}} \sim \frac{N(r)}{\omega(r)r^{\omega(r)}}$, $r \rightarrow +\infty$, тобто $N(r) = o(r^{\omega(r)})$, $r \rightarrow +\infty$. Тому, ще раз використовуючи правило Лопіталя, легко отримуємо співвідношення (8). Теорему 2 доведено.

3. Зауваження. Теорема 1 правильна для будь-якої цілої функції (не обов'язково зображеної канонічним добутком), причому умову $p < \varrho_1 \leq \omega(r) \leq \varrho_2 < p+1$ можна замінити умовою $0 < h \leq \omega(r) \leq H < +\infty$.

Умови теореми 2 задовольняє, наприклад, функція $\omega(r) = \frac{1}{2}(\varrho_2 + \varrho_1 + (\varrho_2 - \varrho_1) \sin \ln \ln r)$.

Автори висловлюють щире подяку М.М.Шереметі за постановку задачі та обговорення отриманих результатів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. *Левин Б.Я.* Распределение корней целых функций. М.: Гостехиздат. — 1956. — 632 с.
2. *Valiron G.* General theory of integral functions. Toulouse. — 1923. — 382 p.
3. *Kamthan P.K.* A theorem of step functions (III) // Istanbul univ. fen. fac. mesm. A. — 1963. — **28**. — P.65-69.
4. *Неванлинна Р.* Однозначные аналитические функции. М.: ГИТЛ. — 1941. — 292 p.
5. *Галь Ю.М., Мулява О.М.* Про зростання цілих функцій нульового порядку // Наук. вісн. Чернівець. ун-ту. — 2001. — Вип. 111. Математика. — С.18-20.

Стаття надійшла до редколегії 1.10.2002